
Tomas Tranströmer

Csend

Tystnad

Hagyd a halottakat...
Felhő siklik a napkorongra.

Az éhség toronyépület
mely elmozdul az éjszakában.

A hálósobába nyílik a liftakna
sötétség rúdja szemben a halálelőttivel.

Virágok az árokban. Harsona és csend.
Hagyd a halottakat...

Az ezüst evőkészlet túléli a nagy zsvajt
az Atlanti-óceán sötét mélyén.

Tél derekán

Midvinter

Kék ragyogás
szüremlik a ruhámból.
Tél derekán.
Jég-csörgődobok csörömpölnek.
Szemem behunyom.
Van egy hangtalan világ
van egy rés
ahol a holtakat
átcsempészik a határon.

Haikuk

Haikudikter

I.

Villanyvezeték
feszül országos fagyban
északi zene.

*

A hófehér nap
magában edz szemben a
halál-kék hegygel.

*

Nekünk élnünk kell
finom stílus fűvében
kocsmakacajban.

*

Nyugszik már a nap.
Árnyékunk óriási.
Árnyék lesz minden.

II.

Az orchideák.
mellé tankhajók úsznak.
Telihold ragyog.

III.

Középkori vár
városnak nevezett sfinx,
üres arénák.

---

*

Falevél suttog:
egy vaddisznó orgonál.
És üt az óra.

*

És éjsodrásban
kelettől nyugatig a
hold járásával.

IV.

Szitakötő-pár
egymásba kapaszkodva
eltivornóznak.

*

Jelen az Isten.
Madárfütyös alagút
után nyit kaput.

*

Ladik és hold.
Fény és csillagkép.
Tenger a neve.

Fordította: Tar Károly